

ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

*«Ελάβετε Πνεύμα Ἅγιον
αφού επιστεύσατε;»
Πράξεις 10' 2*

Ιανουάριος-Απρίλιος 1992, Έτος 7ο, Τεύχος 43ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ**

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΗΣ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Το Πιστεύω της Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής Ελλάδας στηρίζεται επάνω στον αλάνθαστο Λόγο του Θεού.

ΠΙΣΤΕΥΕΙ:

- στην Αγία Γραφή σαν το μόνο αληθινό και Θεόπνευστο Βιβλίο.
- σε ένα Θεό: Πατέρα, Υιό και Άγιο Πνεύμα, τριουπόστατο, ομοούσιο και ισοδύναμο στη δόξα.
- ο Ιησούς Χριστός είναι ο Άναρχος Υιός του Θεού, Ομοούσιος με τον Πατέρα· ενσαρκώθηκε από το Άγιο Πνεύμα μέσω της Παρθένου Μαρίας, σταυρώθηκε, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα, αναλήφθηκε, κάθισε στα δεξιά του Πατέρα και μεσιτεύει για τους πιστούς.
- ο μόνος τρόπος σωτηρίας είναι η μετάνοια και η πίστη στο λυτρωτικό έργο του Χριστού επάνω στο σταυρό.
- το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα, αποστέλλεται από τον Υιό και ενεργεί δυναμικά στους πιστούς.
- όποιος μετανοήσει και πιστέψει στο Χριστό πρέπει να βαπτιστεί στο νερό.
- στο βάπτισμα με το Άγιο Πνεύμα σαν μία ξεχωριστή πείρα από την αναγέννηση, όπως αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων β' 4.
- στην ανάσταση των πιστών σε αιώνια ζωή και στην αιώνια καταδίκη των απίστων.

Τεύχος 43ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ»

Εκδότης
ΣΥΝΟΔΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

Συντάσσεται από Επιτροπή:
Β. Ασαρίδης, Ουρ. Γκούμα, Π. Κατριώσης,
Φ. Σιδηρόπουλος, Χ. Ι. Σιδηρόπουλος

Υπεύθυνος Υλης
Χ. Ι. Σιδηρόπουλος
Ταχ. Θυρίδα 11313
541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τιμή Τεύχους Δρχ. 85
Επίσια Συνδρομή:
Εσωτερικού Δρχ. 250
Εξωτερικού Δολλάρια 7

Επιταγές - Εμβάσματα
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ Χ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑΧ. ΘΥΡΙΔΑ 10469
54110 Θεσσαλονίκη

Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
Τα υπογεγραμμένα άρθρα εκφράζουν
τις απόψεις των συγγραφέων.

Φωτοστοιχειοθεσία
Grafomanager o.e.
Βενιζέλου 22, Τηλ. 281.188, 285.024

Εκτύπωση
Δημ. Αλιτζιζής
Προμηθέως 5, Τηλ. 512.598

ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ

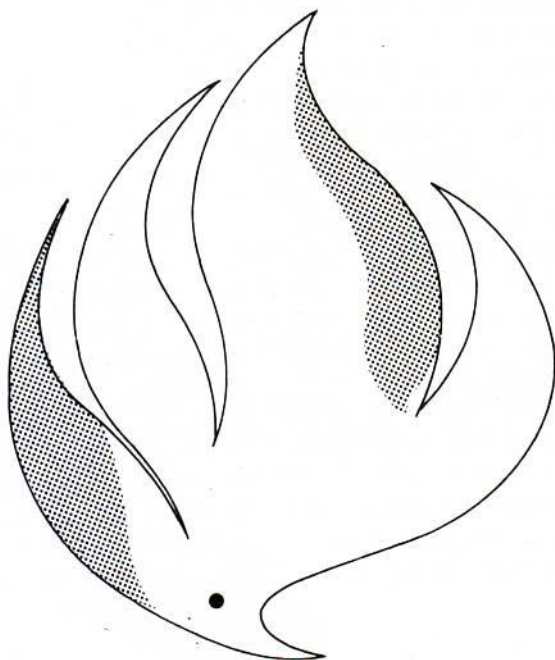
Ένα καινούργιο σκηνικό αρχίζει να σπίνεται από δω και πέρα, πολύ ευχάριστο και ενδιαφέρον για όλους εμάς τους μεταγενέστερους πιστούς της Νέας Οικονομίας.

Οι ενέργειες του Αγίου Πνεύματος αρχίζουν να γενικεύονται.

Δέκτες τους δεν είναι μόνον ένας ορισμένος λαός ή ένα ορισμένο φύλο.

Είναι **όλοι οι πιστοί** που αποδέχονται και μαρτυρούν πίστη στο Χριστό.

Η προφητεία, που είναι η κύρια εκδήλωση της παρουσίας και της δύναμης του Αγίου Πνεύματος στην Παλαιά Διαθήκη, αρχίζει να διευρύνει τα σύνορά της, καταργώντας τα παλιά και να απολαμβάνεται όχι μόνο από μία ορισμένη τάξη ανθρώπων, που συνήθως ο Θεός

προσδιόριζε στην Παλαιά Οικονομία, αλλά από όλους «τους πιστεύοντες εις αυτόν, δούλους και δούλας, νέους και γέρους, Ιουδαίους και Εθνικούς... πάσα σάρκα» (Ιωήλ 2:28).

Την ίδια έννοια είχαν και τα τελευταία λόγια του Ιησού, που βροντοφώνησε μέσα στο ναό, πριν παραδοθεί στα χέρια των εκθρών Του. Σ' αυτά εξισώνει όλους τους ανθρώπους και τους κάνει αποδέκτες των ευλογιών Του με μόνο όρο την πίστη τους σ' Αυτόν. «Εάν τις διψά, ας έρχεται προς εμέ και ας πίνει... τούτο δε είπε περί του Πνεύματος του οποίου έμελλον να λαμβάνωσι, ΠΟΙΟΙ; **οι πιστεύοντες εις αυτόν**». Εδώ πρέπει όλοι εμείς να πούμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στο Θεό που δεν μερολήπτισε για κανένα. Τον Αβραάμ τον διάλεξε όχι για να αποκλείσει τους άλλους, ούτε και το λαό Ισραήλ για να είναι ο μοναδικός δέκτης των ευλογιών Του. Τους διάλεξε για να προετοιμάσουν το έδαφος για τον ερχόμενο Μεσσία. Γιατί Αυτός θα ένωσε όλους με το Άγιο Πνεύμα που θα έστελνε στη Νέα Οικονομία που θα άρχιζε να ανατέλλει σε λίγο με πρωταγωνιστή το ίδιο το Άγιο Πνεύμα, με σημεία και τέρατα που θα ακολουθούσαν τους πιστεύοντες.

Ο προφήτης Ιωήλ ήταν ο πρώτος που είπε την αλήθεια αυτή, αν και ίσως ο ίδιος να μη την καταλάβαινε και να μην την παραδεχόταν. Όμως το Πνεύμα το Άγιο του την είπε και την έγραψε: «Και μετά ταύτα θέλω εκκεί το πνεύμα μου επί **πάσαν σάρκα** και θέλουσι προφητεύσει οι υιοί σας, και αι θυγατέρες σας: οι πρεσβύτεροί σας θέλουσιν ενυπνιασθή ενύπνια, οι νεανίσκοι σας θέλουσιν ιδεί οράσεις» (Ιωήλ 2:28).

Το ερώτημα που γεννιέται είναι ποια η οριακή σημασία της λέξης «μετά ταύτα»;

Πιθανόν να αναφέρεται στα εδάφια που προηγούνται και στα οποία δίνεται μια εικόνα της **γενικής αποκατάστα-**

σης του λαού του Ισραήλ και της **πλήρους εξάρτησής του** από το Θεό. Δύο όροι που είναι βασική προϋπόθεση για κάθε επίσκεψη από το Άγιο Πνεύμα. Πριν την Πεντηκοστή μεσολάβησε ο Γολγοθάς, εκεί όπου η μετάνοια και η αποκατάσταση έχουν τη θέση τους. Πριν την Πεντηκοστή το εγώ πρέπει να πεθάνει, να γίνει πλήρη αποκατάσταση με τον Πατέρα Θεό, πλήρη εξάρτηση απ' Αυτόν και τότε το πεδίο είναι έτοιμο για να 'ρθει ο Παράκλητος και ανεμπόδιστα να κάνει το έργο Του.

Ο Ησαΐας

Το βιβλίο του Ησαΐα και του Μιχαΐα θεωρούνται «ο χρυσούς αιώνας της προφητείας» σε σχέση με το Άγιο Πνεύμα.

Ο Ησαΐας έζησε σε μια άθλια εποχή ηθικής κατάπτωσης όπου η υποκριτική θρησκευτικότητα του λαού, αντιπροσωπευτική από τις λέξεις «θυμίαμα και θυσίες», δεν έφτανε στην ουσία: να σώσει τα Σόδωμα και Γόμορα. Χρειάζόταν μετάνοια και υπακοή. Αξιοσημείωτο είναι το ύφος με το οποίο γράφει ο Ησαΐας. Ενώ από τη μία μιλά για την αμαρτία και τις επιπτώσεις της, από την άλλη αισιοδοξεί και γράφει για ένα υπόλοιπο που ξεχωρίζει μέσα στον κυκεώνα της αμαρτίας και περιγράφει το ένδοξο μέλλον που του επιφυλάσσεται (Ησ. 4:2-5).

Για πρώτη φορά ο Ησαΐας αναφέρεται στο **Άγιο Πνεύμα** σε σχέση με την αμαρτία και τη μεταχείρισή της στα εδ. (4:3-4) «και ο υπόλοιπος εν Σιών, και εναπολειφθείς εν Ιερουσαλήμ, θέλει ονομασθεί άγιος,... όταν εκπλύνει ο Κύριος την ακαθαρσίαν των θυγατέρων της Σιών, και καθαρήσει το αίμα της Ιερουσαλήμ εκ μέσω αυτής δια **ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΡΙΣΕΩΣ** και δια **ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΥΣΕΩΣ** (Ησ. 4:3-4).

Το έργο της **κάθαρσης** της αμαρ-

τίας γίνεται από το **Άγιο Πνεύμα**. «Αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί» (Ματθ. 3:11). «Και ελθών εκείνος θέλει ελέγξει τον κόσμο περί αμαρτίας, και περί δικαιοσύνης, και περί κρίσεως» (Ιωάνν. 16:8).

Ο Ησαΐας αναφερόμενος στην επίγεια διακονία του Μεσσία, αποδίδει την επιτυχία της στο **Άγιο Πνεύμα** το οποίο «θέλει αναπαυθεί επ' αυτόν, Πνεύμα σοφίας και συνέσεως, Πνεύμα βουλής και δυνάμεως, Πνεύμα γνώσεως και φόβου του Κυρίου» (Ησ. 11:2) με αποτέλεσμα να κυβερνήσει όχι όπως ο κοινός άνθρωπος με βάση τα όσα βλέπει και ακούει, αλλά με βάση τη σοφία και τη σύνεση που του δίνει το Άγιο Πνεύμα.

Στο κεφάλαιο 42:1 ο προφήτης μιλά για το Χριστό σαν τον εκλεκτό Υπηρέτη στον οποίο ο Θεός «ευαρεστείται και έθεσε το **Πνεύμα Του** επ' αυτόν· και θέλει εξαγγείλει κρίσιν εις τα έθνη». Ο Υπηρέτης αυτός θα είναι η διαθήκη του λαού, το φως στα έθνη (42:6), θα ανοίξει τα μάτια των τυφλών, θα ελευθερώσει τους δεσμίους από τη φυλακή. Είναι ο ίδιος που «απέστειλεν ο Θεός· και το Πνεύμα αυτού (48:16) για την αποπεράτωση του θείου σχεδίου και της αποκατάστασης του Ισραήλ (49:6). Είναι αυτός που ξέρει πώς να μιλά στους μορφωμένους, να ενθαρρύνει τους πονεμένους, να γυρίζει τα νώτα στους βασανιστές Του (50:4,6).

Είναι ο ίδιος που λέει αργότερα για τον εαυτό Του «Πνεύμα Κυρίου του Θεού είναι επ' εμέ· διότι ο Κύριος με έχρησε διά να ευαγγελίζωμαι εις τους πτωχούς· με απέστειλε διά να ιατρεύσω τους συντετριμμένους την καρδιαν, να κηρύξω ελευθερίαν εις τους αιχμαλώτους, και άνοιξιν δεσμωτηρίου εις τους

δεσμίους... (61:1).

Ο ερχομός του Υπηρέτη αυτού θα σημάνει ένα νέο σταθμό στις ευλογίες του Θεού και στην κληρονομία που έχει ετοιμάσει ο Θεός για το λαό Του. Και όλα αυτά είναι προϊόν της σωτηρίας που φέρνει η θυσία Του επάνω στο σταυρό όταν «ετραυματίσθη δια τας παραβάσεις ημών, εταλαιπωρήθη διά τας ανομίας ημών, και διά των πληγών αυτού ημείς ίάθημεν» (53:5).

Ο προφήτης Ησαΐας και σε άλλα μέρη του βιβλίου του μιλά για το **Άγιο Πνεύμα** σε σχέση με το λαό του Θεού.

Στο εδ. 30:1 μιλά για ένα λαό απειθή που αρνήθηκε να κατευθύνεται από «το Πνεύμα του Θεού».

Στο εδ. 32:15-18 αναφέρεται σε μία μελλοντική ευφορία σε γη και ανθρώπους που θα προέρχεται από μία επίσκεψη του «Πνεύματος εξ ύψους».

Στο εδ. 34:16 επικαλείται το Λόγο του Θεού που, σε συνδυασμό με το Πνεύμα, αποτελεί αδιάσειστη βεβαίωση της αλήθειας των υποσχέσεών Του.

Στα εδ. 40:7,8 παρομοιάζει το «Πνεύμα του Κυρίου» με άνεμο που όταν πνέει φέρνει την καταστροφή στο φυτικό βασίλειο, σε αντίθεση με το Λόγο του Θεού που μένει εις τον αιώνα.

Στο εδ. 59:19 αποδίδει την υπεράσπιση από τον εχθρό, που έρχεται σαν ποταμός, «στο Πνεύμα του Κυρίου».

Στα εδ. 63:7-16 μιλά για την αγάπη και την πιστότητα του Θεού σε ένα λαό που «ηπίθησεν και ελύπησε το Άγιον Πνεύμα αυτού». Εδώ φαίνεται καθαρά η προσωπικότητα του Αγίου Πνεύματος.

Τέλος, στο εδ. 63:14 μιλά για τη θριαμβευτική είσοδο του λαού Ισραήλ στη γη της Επαγγελίας που την αποδίδει «στο Πνεύμα του Κυρίου».

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ - ΛΑΤΡΕΙΑ - ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Τρεις λέξεις που με την πρώτη ματιά φαίνονται όμοιες και σχετικές. Στην πραγματικότητα όμως είναι διαφορετικές. Η διαφορά τους φαίνεται όταν συγκρίνεις τη μια με την άλλη. Κάθε μια καλύπτει έναν ορισμένο χώρο διαστάσεων που η σύνθεσή, το περιεχόμενο και τα μέτρα του είναι διαφορετικά από της άλλης.

Ας υποθέσουμε πως κάνουμε ένα ταξίδι με το τραίνο. Ανεβαίνουμε επάνω και το τραίνο ξεκινάει. Περνούμε από διάφορες τοποθεσίες και εικόνες της καθημερινής ζωής και φτάνουμε μπροστά σε ένα τούνελ. Το πρώτο που αντιλαμβανόμαστε πως κάνει ο οδηγός είναι ότι ελαττώνει την ταχύτητα του τραίνου.

Μήπως η λεπτομέρεια αυτή μας θυμίζει μια εικόνα μέσα από το Λόγο του Θεού όπου ο ίδιος ο Θεός απαιτεί από κάποιο παιδί Του να δείξει τον απαιτούμενο σεβασμό στην παρουσία Του, που αποκαλύφθηκε μέσα από ένα φυσικό φαινόμενο, μια βάτο που έπασε ξαφνικά φωτιά; «Λύσον τα υποδήματά σου εκ των ποδών σου· διότι ο τόπος επί του οποίου ίστασαι είναι γη αγία». (Έξ. 3:5).

Τα λόγια του Κυρίου προς το Μωυσή πρέπει να γίνουν παράδειγμα και σε μας.

Πώς άραγε ερχόμαστε μπροστά στην παρουσία του Θεού για να επικοινωνήσουμε μαζί Του; Μήπως με την ανάσα κομμένη από το τροχάδην της ζωής στο οποίο ακόμη και οι πιστοί παρασύρονται; Μήπως εκνευρισμένοι, ανήσυχoi, κουρασμένοι, χωρίς αντίληψη της σοβαρότητας της στιγμής, χωρίς συνειδητοποίηση της αξίας της ώρας αυτής;

Σήμερα στην Ελλάδα υπάρχουν εστιατόρια που ονομάζονται FAST FOOD. Με άλλα λόγια εστιατόρια της στιγμής. Όλα εκεί μέσα γίνονται με γοργό ρυθμό. Τρωσ στο πόδι, πίνεις στο πόδι και φεύγεις γρήγορα. Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Να ξαναπεινάσεις γρήγορα.

Ο Δαβίδ λέει: «Ευφράνθην ότε μοι είπον, Ας υπάγωμεν εις τον οίκον του Κυρίου». (Ψαλ. 122:1) Η προδιάθεση της καρδιάς παίζει μεγάλο ρόλο στην εκζήτηση της παρουσίας του Θεού. Χωρίς όρεξη είναι δύσκολο να καθήσεις στο τραπέζι να φας. Ίσως από ευγένεια να καθήσεις, αλλά δεν θα ευχαριστηθείς το φαγητό που θα φας όσο νόστιμο κι αν είναι γιατί δεν θα έχεις όρεξη. Οι διαιτολόγοι μάλιστα συνιστάν να μην τρώμε αμέσως όταν είμαστε κουρασμένοι. Πρέπει να περάσουν πρώτα

μερικά λεπτά. Γιατί να μη γίνεται τό ίδιο και με μας όταν πλησιάζουμε το Θεό για να Του προσφέρουμε τη διακονία μας; Γιατί δεν προετοιμαζόμαστε και δεν προδιαθέτουμε την καρδιά μας για ν' ανοίξει εύκολα και γρήγορα μπροστά στην παρουσία Του;

Ένας άλλος όρος εξίσου σημαντικός είναι ο όρος της **προσμονής**: να περιμένουμε «κάτι καλό να μας συμβεί» όπως λέει ένας ύμνος. Ο Δαβίδ ήταν βέβαιος πως θα συναντούσε το πρόσωπο του Θεού μέσα στο ναό και θα γευόταν τις ευλογίες που συνοδεύουν την παρουσία Του· γι' αυτό είπε «ευφράνθην ότε μοι είπον, ας υπάγωμεν εις τον οίκον του Κυρίου». Η παρουσία του Θεού φέρνει ευλογία και μόνον ευλογία κι αυτό πρέπει να το καταλάβουμε και να το περιμένουμε.

Μετά την προδιάθεση και την προσμονή, όροι απαραίτητοι για να ανοίξει η καρδιά, μπαίνουμε στην κυρία φάση: τη **δοξολογία**. Το τραίνο περνά μέσα από το τούνελ. Οι αναλαμπές της μέρας δεν έχουν καθεί τελείως πίσω μας. Βρισκόμαστε ακόμη στην αρχή του τούνελ.

Ανοίγουμε το στόμα μας και αρχίζουμε να ευχαριστούμε το Θεό για ό,τι έχει κάνει στη ζωή μας. Εκφράζουμε στο Θεό το σεβασμό και το θαυμασμό μας για ό,τι έχει κάνει γύρω μας. Του λέμε το μεγάλο μας ευχαριστώ για τη ζωή που μας δίνει και για το Σωτήρα Χριστό που έφερε τον εξιλασμό μας από την αμαρτία. «Θυσίασον εις τον Θεόν θυσίαν αιnéσεως και απόδος εις τον Ύψιστον τας ευχάς σου». Στη συνέχεια λέει: «Ο προσφέρων θυσίαν αιnéσεως ούτος με δοξάζει» (Ψαλ. 50:14,23). Επίσης: «Και θέλω θυσιάσει εν τη σκηνή αυτού θυσίας αλαλαγμού· θέλω υμνεί και θέλω ψαλμωδεί, εις τον Κύριον» (Ψαλ. 27:6). Μπορείς να αλαλάξεις στο Θεό με το στόμα κλειστό; Στον Ψαλμό 47:1 λέει: «Πάντες οι λαοί κροτήσατε χείρας· αλαλάξατε εις τον Θεόν εν φωνή αγαλλιáσεως». Στα εδάφια αυτά φαίνεται ολοκάθαρα πως ο Δαβίδ δόξαζε το Θεό σε συγκριτικό βαθμό. Άρχιζε πρώτα με ύμνους αργούς, όπως είναι οι ύμνοι αιnéσεως και ευχαριστίας, σαν τον ύμνο «Ω, θαυμαστή χάρη Θεού» «Άγιος, Άγιος» και άλλοι· έπειτα ακολουθούσαν ζωηρότεροι ύμνοι και στο τέλος πολύ ζωη-

ροί με συνοδεία δεκακόρδων οργάνων (κροτήσατε χείρας). Προσοχή όμως. Στο σημείο αυτό υπάρχει κίνδυνος να κάνουμε κάποιο λάθος. Ενώ είμαστε παραδομένοι στους αιθέριους ήχους της δοξολογίας και της ευχαριστίας να ξεχάσουμε τον ίδιο το Θεό και να Τον αφήσουμε έξω από τη δοξολογία μας. Να ψάλλουμε γύρω απ' Αυτόν και όχι γι' Αυτόν.

Μπαίνουμε τώρα στο δεύτερο σημείο του τούνελ, εκεί που δεν βλέπεις τίποτα παρά μόνο σκοτάδι πυκνό. Με τη διαφορά, πες, πως αντί σκοτάδι βρίσκεσαι μέσα σε ένα χώρο στεγανό και είσαι εσύ μόνος με το Θεό.

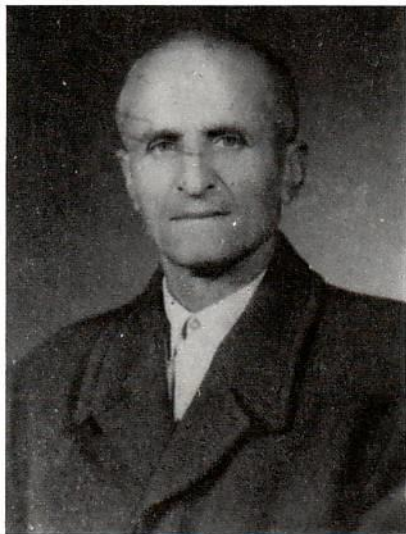
Λατρεία η κορυφή του βουνού όπου η παρουσία του Θεού σε τυλίγει από παντού. Δεν είναι κανένας γύρω σου παρά μόνον Αυτός κι εσύ. Αρχίζεις να Του πλέκεις ένα εγκώμιο, όχι για το τι έκανε για σένα, αλλά για το τι είναι και το τι σημαίνει για σένα. Ανοίγεις τα φύλλα της καρδιάς σου και χύνεις μπροστά Του το μύρο της αγάπης και της αφοσίωσής σου. Του λες με παραστατικό και αισθηματικό τρόπο πόσο πολύ Τον αγαπάς. Τον βεβαιώνεις για την πιστότητά σου. Του υπόσχεσαι την υπακοή σου, ακόμη και τη θυσία σου, αν χρειαστεί, γιατί Τον αγαπάς, γιατί κατέχει όλη την καρδιά σου. Αυτό με λίγα λόγια είναι **λατρεία**.

Και τώρα το τραίνο μας βγάζει έξω από το τούνελ της **δοξολογίας** και της **λατρείας** και μας φέρνει μέσα στον τόπο της **κοινωνίας** με το Θεό. Εκεί όπου Αυτός κι εσύ συνομιλείτε. Αισθάνεσαι την παρουσία Του και νιώθεις να αναπτύσσεται ανάμεσά σας μια φιλική οικειότητα. Μια οικειότητα σαν εκείνη που είχαν οι πρωτόπλαστοι όταν κατέβαινε ο δημιουργός του σύμπαντος και συνομιλούσε μαζί τους το δειλινό στον κήπο της Εδέμ. Μια οικειότητα που αφήνει επάνω σου τα δικά Του χνάρια, τα δικά Του αποτυπώματα. Μια οικειότητα που σταλάζει μέσα σου τη δική Του πνοή και σε κάνει να Του μοιάζεις όλο και πιο πολύ.

Δοξολογία, λατρεία, κοινωνία είναι η ταπεινή μας διακονία στον Κύριο που δεν πρέπει ποτέ να Του στερούμε.

Ανώνυμο

Οι ρίζες της Πεντηκοστής μιλάνε...

Γιώργος Κυριακίδης

Ποιος αμφισβητεί ότι «τα διαβήματα του ανθρώπου διευθύνονται υπό του Κυρίου»; Ποιος αμφιβάλει ότι «όταν υπό του Κυρίου κατευθύνονται τα διαβήματα του ανθρώπου, η οδός αυτού είναι αρεστή εις αυτόν»; (Ψαλμ. 37:23). Τρεις γενεές, πατέρας, γιος, εγγονός, ήταν κήρυκες του Ευαγγελίου και εργάστηκαν για το Χριστό γιατί θεωρούσαν τον εαυτό τους χρεώστη απέναντί Του. Η εμπειρία τους μοιράστηκε με άλλους για να γίνει κι εκείνων εμπειρία και να μοιραστεί με άλλους.

Μιλάμε για τον αδελφό μας **Γιώργο Κυριακίδη**, γιο του Κωνσταντίνου Κυριακίδη και πατέρα του αδελφού Αριστοτέλη Κυριακίδη. Ο Κωνσταντίνος Κυριακίδης ετοιμαζόταν να γίνει ιερέας και να πάρει τη θέση του θείου του. Όμως γνώρισε την αλήθεια από την Ευαγγελική εκκλησία του γειτονικού χωριού, Τερέκοϊ της Σαμψούντας του Πόντου και χειροτονήθηκε βοηθός ποιμένα από μία ιεραποστολή της Μερζεφούντας.

Μετανάστευσαν στην Ελλάδα και εγκαταστάθηκαν στη Σεβαστή Κατερίνης. Ο πατέρας βοηθός ποιμένα και ο γιος πρεσβύτερος της Ευαγγελικής εκκλησίας Σεβαστής. Μια μέρα ο γιος του, Γιώργος Κυριακίδης, έμεινε έκπληκτος όταν άκουσε το μικρότερό του αδελφό, τον Αχιλλέα, μαζί με άλλους συγγενείς του να μιλάνε για αναγέννηση και για βάπτισμα Αγίου Πνεύματος. Στο μεταξύ η γυναίκα του, η Βαρβάρα, πήγε μαζί με το γιο τους κρυφά σε μια συνάθροιση όπου μερικοί αδελφοί της Πεντηκοστής ήταν συγκεντρωμένοι και αναγεννήθηκαν. Αργότερα, όπως και η ίδια ομολογεί, μέσα στην κουζίνα πληρώθηκε με Πνεύμα Άγιο και άρχισε να μιλά σε γλώσσες και να αναφέρει εδάφια από τη Γραφή που δεν τα ήξερε. Το συμβάν αυτό κίνησε την περιέργεια του συζύγου της και άρχισε να δίνει περισσότερη προσοχή στις αλήθειες του Ευαγγελίου. Σε λίγο πληρώθηκε με Πνεύμα Άγιο ο μικρός του αδελφός, ο Αχιλλέας, τα μεσάνυχτα στο κρεβάτι του και ταυτόχρονα πληρώθηκε και η γυναίκα του μεγάλου του αδελφού, του Κυριάκου. Στο ίδιο διάστημα πληρώθηκε και ο γιος του μαζί με δύο άλλα παιδιά, 8-10 χρόνων. Την

πείρα τους αυτή πήγαν την άλλη μέρα με τα πόδια και στα χιόνια να συμμαριστούν με τους αδελφούς της εκκλησίας Κατερίνης. Στη συνάθροιση ήταν και ο αδελφός Γωρρήκας, όπως τον έλεγαν οι συγχωριανοί του τότε, και ο αδελφός του ο Κυριάκος που άκουσαν με ενδιαφέρον την ομολογία των παιδιών. Όταν τελείωσε η συνάθροιση γονάτισαν και οι δύο και άρχισαν να εκζητούν την πλήρωσή τους με Άγιο Πνεύμα. Δεν πέρασε πολύ ώρα και αυτό που ζητούσαν το ζούσαν.

Η πλήρωση του αδελφού Γιώργου έγινε με χάρη και ομορφιά, όπως το βεβαιώνει ο γιος του. Όποιος τον άκουγε πίστευε πως πραγματικά μιλούσε σε κάποια ομιλούμενη γλώσσα, άγνωστη όμως στον ίδιο.

Από τότε ο αδελφός Γιώργος Κυριακίδης υπηρέτησε τον Κύριο στην Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής της Σεβαστής, σαν πρεσβύτερος όταν ο πατέρας του ήταν ο ποιμένας και αργότερα σαν υπεύθυνος του έργου όταν ο γιος του μετανάστευσε στην Αμερική.

Ήταν άνθρωπος που αγαπούσε να δίνει. Στα χρόνια της Γερμανικής κατοχής φιλοξένησε στο σπίτι του πολλούς αδελφούς και μεταξύ των άλλων και τον αδελφό Δικτυόπουλο και τον αδελφό Μάμαλη. Πρωί και βράδυ διάβαζε τη Γραφή, προσευχόταν, αγαπούσε να ψάλλει και να μαρτυρεί για το Χριστό στα Ελληνικά και στα Τουρκικά. Συνχά έβλεπε οράσεις που τον δυνάμωναν και τον στήριζαν. Πριν φύγει από τον κόσμο αυτό είχε το προνόμιο να επισκεφθεί τα μέρη που περπάτησε ο Χριστός και το είχε κρυφό καμάρι. Αγαπήθηκε από όλους, αδελφούς και συγχωριανούς.

Την ημέρα της κηδείας του, το 1974, ο παππάς του κωριού ήταν ο πρώτος που κτύπησε την καμπάνα πένθημα σε ένδειξη λύπης. Όμως ο αδελφός Γιώργος Κυριακίδης «καίτοι αποθανών έπι λαλεί» με την καλή μαρτυρία του, με αυτούς που άφησε πίσω του και εξακολουθούν να σηκώνουν ψηλά τη σημαία του Χριστού. Ο ήπιος και γαλήνιος χαρακτήρας του έχει χαραχτεί βαθειά στη μνήμη εκείνων που τον ήξεραν αφήνοντας έτσι ένα καλό παράδειγμα για μίμνηση.

Η αδελφή Βαρβάρα, (σήμερα ζει) σύ-

Βαρβάρα Κυριακίδου

ζυγος του αδελφού Γιώργου Κυριακίδη, περιγράφει ως εξής τη δική της εμπειρία με το Άγιο Πνεύμα.

«Ο Κύριος με επισκέφθηκε με μεγάλη δύναμη. Αν και ήμουνα δειλή, άρχισα να προσεύχομαι δυνατά. Η προσευχή μου έμοιαζε μάλλον με κήρυγμα. Έλεγα πολλά εδάφια που δεν τα ήξερα. Θυμάμαι μόνο το εδάφιο «Ιδού ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτία του κόσμου». Όλο μου το σώμα σείοταν από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος σα να γινόταν σεισμός.

Συνεχιστής του έργου, που άρχισαν παπούς και γιος, είναι ο εγγονός Αριστοτέλης Κυριακίδης, γιος του Γιώργου Κυριακίδη. Τέτοιες **πίξεις** σταθερές και γερές ποτέ δεν πεθαίνουν. Ζουν για πάντα στη μνήμη της ιστορίας της εκκλησίας του Χριστού και συνδέονται με καλά παραδείγματα προς μίμνηση.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Η Αγία Γραφή δεν αναφέρει πουθενά το είδος της μουσικής που πρέπει να προτιμάται στη λατρεία της εκκλησίας. Ούτε υπάρχει εδάφιο που να υποστηρίζει ότι η παραδοσιακή ή η κλασική

ή η σύγχρονη μουσική είναι η ορθότερη. Αυτά όμως που μας τονίζει είναι τα εξής: **Α.** «...αλλά ΠΛΗΡΟΥΣΘΕ διά του Πνεύματος, λαλούντες μεταξύ σας με ψαλμούς και ύμνους και ωδές πνευματικές... (Εφ. 5: 18-19). Εμπνευστής και οδηγός της μουσικής πρέπει να είναι το Άγιο Πνεύμα.

Β. «Όταν συνέρχεσθε, έκαστος υμών ψαλμόν έχει, διαδαχὴν έχει, ...ΠΑΝΤΑ ας γίνωνται προς ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ» (Α΄ Κορ. 14:26). Η μουσική στην εκκλησία πρέπει να έχει σκοπό την οικοδομή του σώματος του Χριστού.

Γ. Πρέπει να διδάσκει και να νουθετεί. «ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ και ΝΟΥΘΕΤΟΥΝΤΕΣ αλλήλους με ψαλμούς και ύμνους και ωδές πνευματικές» (Κολ. 3:16).

Δ. Όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να εκφράζεται η μουσική μέσα στην εκκλησία. «ΕΝ ΧΑΡΙΤΙ ψάλλοντες εκ της καρδιάς υμών προς τον Κύριον (Κολ. 3:16). «΄Αδοντες και ψάλλοντες εν τη καρδία υμών εις τον Κύριον (Εφεσ. 5:19).

Με άλλα λόγια τα τέσσερα βασικά στοιχεία που πρέπει να θεμελιώνουν τη μουσική μας μέσα στην εκκλησία είναι: **Α. Ο εμπνευστής** της να είναι ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ, πράγμα που σημαίνει πως αυτοί που υπηρετούν τον Κύριο μέσα από τη μουσική να είναι χρισμένοι με Άγιο Πνεύμα, όπως ήταν οι Λευίτες. **Β. Στόχος της** να είναι η τιμή, η λατρεία προς το Θεό και η οικοδομή της εκκλησίας του Χριστού. **Γ. Να επιδιώκει** την οδηγία και τη νουθεσία των πιστών. Οι Ψαλμοί του Δαβίδ, που δεν είναι παρά ένα μνημειώδες έργο του Αγίου Πνεύματος, διδάσκουν και οδηγούν τον πιστό σε ένωση με το Θεό. Π.χ. Ψαλμός 22. Χρειαζόμαστε και σήμερα ύμνους που η μουσική και τα λόγια τους θα οικοδομούν, θα διδάσκουν και θα νουθετούν το εκκλησίασμα. Για να γίνει όμως αυτό πρέπει οι ύμνοι να «εμπνέονται» από τον Παράκλητο, ώστε τα δικά Του σχέδια και οι δικοί Του σκοποί να εξυπηρετούνται. **Δ.** Πρέπει στη μουσική να συμμετέχει η καρδιά μας. Δε θα είχαν καμιά αξία οι ύμνοι αν δεν άγγιζαν την καρδιά του πιστού.

Είναι αναμφισβήτητη η αλήθεια ότι η

μουσική διεγείρει το συναισθηματικό κόμομο του ανθρώπου και τον παρασύρει θετικά ή αρνητικά. Όταν ο Σαούλ ταραζόταν από το ακάθαρτο πνεύμα, η κιθάρα του Δαβίδ τον ανακούφιζε και τον ηρεμούσε. Ο προφήτης Ελισσαιέ προφήτεψε στο άκουσμα «εμπνευσμένης» από το Θεό μουσικής.

Η μουσική επιδρά θετικά όταν απογειώνει τον πιστό από τη «γη» και τον ενώνει με το πνεύμα του Θεού. Μουσική που διεγείρει μόνον το συναισθημα και δεν πηγάζει από το Θεό επιδρά αρνητικά στον πιστό.

Ο Θεός αγαπά τη μουσική και θέλει να ψάλλουμε σ' Αυτόν. Μάλιστα συνηθιστά να Του ψάλλουμε νέους ύμνους. «Ψάλλατε εις αυτόν άσμα νέον· ΚΑΛΩΣ σημαίνετε τα όργανά σας εν αλαλαγμώ» (Ψαλ. 33:3). Ιδιαίτερη εντύπωση κάνει η λεπτή και διακριτική φράση με την οποία χαρακτηρίζει ο Ψαλμωδός τη μουσική με συνοδεία οργάνων.

Η χρήση κάποιου συγκεκριμένου ρυθμού μουσικής δεν πρέπει να γίνεται κανόνας μέσα στην εκκλησία. Άλλο το στυλ της δεκαετίας του '30 και '40 ή '60 και '70 και άλλο το στυλ σήμερα. Όπως τόσα άλλα πράγματα, έτσι και η μουσική ακολούθησε τον εκσυγχρονισμό. Όμως, όσο κι αν οι ρυθμοί της μουσικής έχουν εκσυγχρονιστεί, ο πιστός δεν πρέπει να παρασύρεται απ' αυτούς. Ο Λόγος του Θεού είναι ξεκάθαρος στο σημείο αυτό με τις υποδείξεις που δίνει. «Και μη συμμορφώνεσθε με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφώνεσθε διά της ανακαινίσεως του νοός σας...» (Ρωμ. 12:2).

Η πηγή απ' όπου θα συνεχίσουμε να αντλούμε την εμπνευσή μας στη μουσική δεν είναι άλλη από το Άγιο Πνεύμα κι εκεί πρέπει να πηγαινουμε και απ' αυτήν πρέπει να πίνουμε, αν θέλουμε να είμαστε –ούτε συντηρητικοί Χριστιανοί ή άκρως ελεύθεροι– αλλά «εις έπαινον της δόξης της ΧΑΡΙΤΟΣ αυτού».

Παναγιώτης Λίλης
Καβάλα

Αμέσως μόλις πληρώθηκα με Πνεύμα Άγιο πήγα σε μια συνάθροιση που γινόταν στην «Εκκλησία των Αγίων». Ο αδελφός Boddy, που ήταν και ο ποιμένας της εκκλησίας, μιλούσε εκείνη την ώρα. Ήξερα πως, μέχρι εκείνη τη στιγμή, δεν είχε πληρωθεί με Πνεύμα Άγιο γι αυτό τον διέκοψα και του είπα: «Σε παρακαλώ, αδελφέ Boddy, θέλω να μιλήσω πριν από λίγο έλαβα το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος».

Η εκκλησία ήταν γεμάτη κόσμο. Δε θυμάμαι τι ακριβώς είπα εκείνη την ώρα, θυμάμαι όμως πως έκανα τον κόσμο να αισθανθεί δυσφορία με τα νέα μου. Δυσφορία απέναντί μου, που έλαβα το βάπτισμα με Πνεύμα Άγιο και απέναντι στον εαυτό τους που δεν το είχαν ακόμη λάβει. «Αυτός που τον μαλώναμε γιατί ενοχλούσε τη συνάθροισή μας με τον τρόπο που ζητούσε να πληρωθεί με Άγιο Πνεύμα, το έλαβε μέσα σε λίγο καιρό κι εμείς που το ζητάμε τόσους μήνες δεν το έχουμε πάρει ακόμα» έλεγαν μεταξύ τους. Η επιθυμία τους από τη στιγμή εκείνη μεγάλωσε περισσότερο και ο Θεός άρχισε να στέλνει το Πνεύμα Του και να βαπτίζει ψυχές τη μια μετά την άλλη. Μέσα σε λίγες μέρες βαπτίστηκαν πενήντα άτομα!

Το πρώτο πράγμα που έκανα μετά το βάπτισμά μου, ήταν να στείλω ένα τηλεγράφημα στο σπίτι μου. «Έλαβα το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος και μίλησα σε ξένες γλώσσες». Πάνω στο τρένο, επιστρέφοντας για το σπίτι, άρχισε ο διάβολος να με ρωτά: «Έτσι θα γυρίσεις στο Bradford;» Ήξερα πως δεν έπρεπε να εμπιστεύομαι στα συναισθήματα γιατί ο δίκαιος δε ζει μ' αυτά αλλά με την πίστη, γι αυτό φώναξα δυνατά μέσα στο βαγόνι του τρένου ξαφνιάζοντας τους γύρω μου

(συνέχεια)

SMITH WIGGLESWORTH
(Σμιθ Γουίγκλγουορθ)

Ο Απόστολος της Πίστης

Απόδοση στα Ελληνικά: Τρώντιος Ηλίας

«Ναι, έτσι θα γυρίσω». Η καρδιά μου γέμισε τότε από χαρά. Ταυτόχρονα όμως ήξερα πως από τη στιγμή εκείνη ξεκινούσε η μάχη.

Όταν έφτασα στο σπίτι, ένας απ' τους γιους μου με ρώτησε: «Μπαμπά, μίλησες σε ξένες γλώσσες;» «Ναι, Γιώργο, μίλησα». «Τότε, μιλά για να σ' ακούσω». Κείνη τη στιγμή δε μπορούσα να αρθρώσω λέξη, κι αυτό επειδή, ενώ είχα λάβει το Άγιο Πνεύμα, δεν είχα λάβει το χάρισμα των γλωσσών. Αυτό μου το έδωσε ο Κύριος μετά εννέα μήνες. Ο γιος μου όμως δε μπορούσε να καταλάβει πως η γλωσσολαλιά, που συνοδεύει το βάπτισμα με Πνεύμα Άγιο, δεν έχει σχέση με το χάρισμα των γλωσσών, που αναφέρεται στην Α' επιστολή προς Κορινθίους, κεφ. 12:28. Οι ξένες γλώσσες που μιλάει

Ο Smith Wigglesworth 87 ετών

κάποιος, όταν βαπτίζεται με Άγιο Πνεύμα, αποτελούν απόδειξη της βάπτισής του· οι άλλες γλώσσες που χρησιμοποιεί στην προσευχή και τη δοξολογία είναι γλώσσες του χαρίσματος της γλωσσολαλίας. Αυτό όμως το χάρισμα δεν το έχουν όλοι.

Μετά το γιο μου άρχισε να μου κάνει ερωτήσεις η γυναίκα μου : « Όστε, μίλησες σε ξένες γλώσσες; Θέλω να ξέρεις πως είμαι κι εγώ βασπισμένη με Πνεύμα Άγιο στον ίδιο βαθμό που είσαι κι εσύ αλλά δε μιλάω σε ξένες γλώσσες». Να λοιπόν που η μάχη είχε ξεκινήσει απ' το ίδιο μου το σπί! «Είκοσι ολόκληρα χρόνια διακονώ στο πλευρό σου το Λόγο του Θεού. Την Κυριακή όμως αυτή θα 'σαι μόνος σου στον άμβωνα. Θέλω να δω τι θα κάνεις!».

Πράγματι, την Κυριακή εκείνη ήμουν μόνος πάνω στον άμβωνα. Η μάχη συνεχιζόταν στην εκκλησία μου.

Καθώς ανέβαινα τα σκαλοπάτια, που χώριζαν τον άμβωνα από την υπόλοιπη αίθουσα, ο Κύριος μου έδωσε το εδάφιο από τον προφήτη Ησαΐα (61:1-3) «Πνεύμα Κυρίου του Θεού είναι επ' εμέ· διότι ο Κύριος με έχρισε, διά να ευαγγελίζομαι εις τους πτωχούς· με απέστειλε διά να ιατρεύσω τους συντετριμμένους την καρδίαν, να κηρύξω ελευθερίαν εις τους αιχμαλώτους και άνοιξιν δεσμοτηρίου εις τους δεσμίους». Μέχρι τη στιγμή εκείνη δεν ήμουν κήρυκας. Ακούγοντας όμως τη φωνή του Κυρίου, που μου μιλούσε με τα εδάφια αυτά, έγινα! Δε μπορώ αυτή τη στιγμή να θυμηθώ τι είπα, θυμάμαι όμως πως η γυναίκα μου έδειχνε να είναι πολύ ενοχλημένη. Στο θρανίο που καθόταν, είχε θέσεις για εννέα άτομα και τις άλλαξε όλες. Ξαφνικά με φωνή που την άκουσαν οι γύρω της, είπε: «Αυτός δεν είναι ο άντρας μου, Κύριε, αυτός δεν είναι ο άντρας μου».

Στον τελευταίο ύμνο, πριν κλείσει η συνάθροιση, σηκώθηκε ο γραμματέας της Ιεραποστολής μας και είπε: «Θέλω κι εγώ να πάρω αυτό που πήρε ο αρχηγός μας». Το παράδοξο είναι πως όταν πήγε να καθίσει στο κάθισμά του βρέθηκε στο πάτωμα. Αμέσως μετά σηκώθηκε ο μεγάλος μου γιος και είπε ότι ήθελε να πάρει αυτό που είχε ο πατέρας του. Βρέθηκε κι αυτός στο πάτωμα όταν έκανε να καθίσει. Έτσι, μέσα σε λίγα λεπτά, έντεκα άτομα ήταν κάτω στο πάτωμα και γελούσαν δυνατά. Επαληθεύοταν ο Λόγος του Θεού που λέει: «Ότε ο Κύριος επανέφερε τους αιχμαλώτους της Σιών, ήμεθα ως οι ονειρευόμενοι· τότε ενεπλήσθη το στόμα ημών από γέλωτος, και η γλώσσα ημών από αγαλλιάσεως» (Ψαλ. 126:1-12).

συνεχίζεται

Στην πλάστιγγα του Θεού ζυγίζουμε όλοι το ίδιο. «Δεν είναι πλέον Ιουδαίος ουδέ Έλλην· δεν είναι δούλος ουδέ ελεύθερος· δεν είναι άρσεν και θήλυ· πάντες σεις είσθε είς εν Χριστώ Ιησού» (Γαλ. 3:28). Εκείνος Έλληνας, εκείνη Ιταλίδα. Δύο διαφορετικές κουλτούρες, διαφορετικά κοινωνικά στρώματα, διαφορετικό θρήσκευμα. Ο Θεός όμως είναι ο Ίδιος και κρίνει όλους με τα ίδια σταθμά. Αμερόληπτα και αντικειμενικά.

Η ιστορία τους άρχισε το 1972 όταν ο Κώστας, 27 χρόνων τότε, μετανάστευσε στην Αμερική αναζητώντας δουλειά. Το Μάιο του 1977 συνάντησε σε ένα νυχτερινό κέντρο τη Σάρρα. Εκείνη καθολική στο θρήσκευμα με πολλές γνώσεις περί Θεού χωρίς όμως προσωπική πείρα. Παντρεύτηκαν.

Το Φεβρουάριο του 1978 άρχισε το μαρτύριό τους που ήταν και η αφορμή της σωτηρίας τους. Ένα θανάσιμο δυστύχημα κατέληξε σε ένα μεγάλο θαύμα. Να, τι αφηγήθηκε αργότερα η Σάρρα:

«Το αυτοκίνητό μας χτύπησε μετωπικά με ένα άλλο αυτοκίνητο που ο οδηγός του ήταν μεθυσμένος. Και τα δύο αυτοκίνητα έπεσαν σε ένα γκρεμό βάθους 45 μέτρων. Το ένα αυτοκίνητο προσγειώθηκε στο έδαφος ανάποδα αφήνοντας τον οδηγό ακαριαία νεκρό, ενώ το δικό μας πάνω στις τέσσερις ρόδες χάρη σε κάποιο σύρμα που έκοψε την καταπορητική του πορεία. Ο Κώστας βγήκε έξω με το γόνατο βγαλμένο και τον ώμο του εξαρθρωμένο. Εγώ ήμουν αγνώριστη. Έμοιαζα με τέρας. Το πρόσωπό μου ήταν σε άσχημη κατάσταση· το αριστερό μου χέρι και τα δυο πόδια βγαλμένα· αιμορραγούσα από όλα τα μέρη του σώματός μου. Με μετέφεραν αμέσως στο νοσοκομείο χωρίς να μου δίνουν πολλές ελπίδες ζωής. Ήμουν τελείως παραμορφωμένη. Η γλώσσα μου είχε κοπεί σχεδόν στα δύο. Το δεξί μου μάτι και μάγουλο ήταν γδαρμένα. Παντού κοψίματα και μόλωπες. Αυτοί που με εξέτασαν δεν πίστευαν πως θα περπατούσα ξανά φυσιολογικά, ούτε θα έβλεπα αλλ' ούτε και θα ζούσα ξανά φυσιολογικά.

Ζω χάρη σ' ένα θαύμα

Δοξάζω όμως το Θεό, που αν μ' έβλεπε κανείς σήμερα δε θα πίστευε ότι είχα κάποιο δυστύχημα στη ζωή μου. Ακόμη και ο δείκτης της νοημοσύνης μου είναι καλύτερος απ' ό,τι ήταν. Αυτά κάνει ο Θεός.

Δύο εβδομάδες μετά το δυστύχημά μας αποφάσισαν οι γιατροί να χειρουργήσουν το δεξί μου μάγουλο για να διορθώσουν το κόκκαλο. Από τα τέσσερα κινούμενα μέλη του σώματός μου, μόνο το ένα κινιόταν. Το δεξί μου χέρι. Μ' αυτό έπασα το κομπούτερ της τηλεόρασης και την άνοιξα για να δω κάτι που θα ηρεμούσε τα νεύρα μου. Δυο φορές προηγουμένως η ίδια εγχείρηση είχε αναβληθεί γιατί ο αιματοκρίτης μου είχε πέσει πολύ χαμηλά εξαιτίας της αιμορραγίας. Καθώς άλλαζα κανάλια, ένας άνθρωπος τράβηξε την προσοχή μου. Μιλούσε για την προσευχή και τη θεραπεία. Σκέφθηκα πως στα χάλια που ήμουν χρειαζόμουν ν' ακούσω κάτι τέτοιο. Θυμάμαι πολύ καλά τα λόγια που έλεγε εκείνη τη στιγμή: «Στην προσευχή δεν υπάρχει απόσταση για το Θεό· ακόμη και μέσα απ'

**ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
ΚΑΙ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΓΥΡΩ
ΑΠΟ
ΤΟ
ΠΝΕΥΜΑ
ΤΟ
ΑΓΙΟ**

Συνέχεια

19η Ερώτηση: Ποια η σχέση του Αγίου Πνεύματος με τον Πατέρα και τον Υιό;

α. Έχουν κοινό όνομα.

«Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη βαπτίζοντες αυτούς εις το ΟΝΟΜΑ του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος» (Ματθ. 28:19). Σύγκρινε τα εδάφια μεταξύ τους: Ησαΐας

6:1, Ιωάν. 12:37-41 και Ησαΐας 6:9, Πράξεις 28:25,26.

β. Αναφέρονται στην Αποστολική ευχή.

«Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος εΐη μετά πάντων υμών» (Β΄ Κορ. 13:13).

γ. Παρουσιάζονται στο ποτάμι Ιορδάνης.

«Και κατέβη το Πνεύμα το Άγιο εν σωματική μορφή ως περιστέρα επ΄ Αυτόν και έγινε φωνή εκ του ουρανού λέγουσα, συ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός εις σε ευηρεστήτην» (Λουκ. 3:22, Ματθ. 3:16).

δ. Συνυπάρχουν τρεις στον ουρανό.

«Διότι τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τω ουρανώ, ο Πατήρ, ο Λόγος και το Άγιο Πνεύμα και ούτοι οι τρεις είναι εν» (Α΄ Ιωάν. 5:7. Το εδάφιο αυτό δεν είναι νόθο αλλά δεν είναι γραμμένο σ΄ όλους τους κώδικες).

ε. Το ένα πρόσωπο μαρτυρεί για το άλλο.

Ο Πατέρας μαρτυρεί για τον Υιό: «Και ο πέμψας με Πατήρ αυτός εμαρτύρησε περί εμού» (Ιωάν. 5:37). «Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, αυτού ακούετε» (Λουκ. 9:35, Ματθ. 3:17). Ο Υιός μαρτυρεί για τον Πατέρα: «Εφανέρωσα το όνομά σου εις τους ανθρώπους τους οποίους μοι έδωκας...» (Ιωάν. 17:6, 26 και 1:18). Το Άγιο Πνεύμα μαρτυρεί για τον Υιό: «Όταν όμως έλθη ο Παράκλητος τον οποίον εγώ θέλω πέμψει... εκείνος θέλει μαρτυρήσει περί εμού» (Ιωάν. 15:26).

20η Ερώτηση: Ποια η σχέση του Αγίου Πνεύματος ως προς την επίγεια ζωή του Ιησού;

Η επίγεια ζωή του Χριστού σκιαγραφείται με θυσίες στην Παλαιά Διαθήκη. Συγκεκριμένα «η εξ αλφίτων προσφορά» συμβολίζει την επίγεια ζωή του Χριστού. (Λευιτ. κεφάλαιο β΄). Το «ολοκαύτωμα είναι θυσία γινόμενη διά πυρός εις οσμίν ευωδίας προς τον Κύριο» (Λευιτ. 1:9). Το ολοκαύτωμα συμβολίζει την Σταυρική θυσία. Η «εξ αλφίτων προσφορά ήταν σεμίδαλη (άχνη αλεύρου λέει το κείμενο) με έλαιο ή άρτοι άζυμοι από σεμίδαλη ζυμωμένη με έλαιο (Λευιτ. 2:1,4). Θυμόμαστε ότι το έλαιο και η φωπά συμβολίζουν το Άγιο Πνεύμα. Άρα η ζωή του Χριστού στη γη επάνω ήταν «ζυμωμένη» συσφασμένη, ενωμένη... με το Άγιο Πνεύμα.

Για να είμαστε πιο σαφείς και Γραφικοί υπογραμμίζουμε ότι:

α. Ο Χριστός γεννήθηκε από το Άγιο Πνεύμα.

Ο άγγελος Γαβριήλ είπε στον Ιωσήφ: «Το γεν-

νηθέν εν αυτή είναι ΕΚ Πνεύματος Αγίου» (Μαθ. 1:20). Ο ίδιος άγγελος ανάγγειλε στην Παρθένη Μαρία: «Πνεύμα Άγιο θέλει επέλθει επί σε και δύναμη του Υψίστου θέλει σε επισκιάσει, διά τούτο και το γεννώμενο ΕΚ σου άγιον θέλει ονομασθεί Υιός Θεού» (Λουκ. 1:35). Η υπερφυσική-θείκη γέννηση του Χριστού δηλώνει την αναμαρτυσία Του. Είναι «ο δευτερος ανθρωπος, ο Κύριος εξ ουρανού... ο έσχατος Αδάμ, εις πνεύμα ζωοποιούν» (Α΄ Κορ. 15:45,47).

β. Χρίστηκε με Άγιο Πνεύμα.

Το Άγιο Πνεύμα «επήλθε στην Μαρία» κατά την αρχή της εμβρυϊκής ζωής του Χριστού. Φανερώθηκε σαν περιστέρι και έχρισε έμμεσα τη δημόσια διακονία, ως προφήτη, ιερέα, βασιλιά, τον Ιησού στο ποτάμι του Ιορδάνη. Αρχικά ο Ιησούς διακόνησε ως προφήτης, τώρα διακονεί ως αρχιερέας και στο μέλλον θα 'ρθει ως βασιλιάς (Αποκ. 19:16, 20:6). Στη συναγωγή της Ναζαρέτ, 40 μέρες μετά το βάπτισμά Του στο νερό, είπε: «Πνεύμα Κυρίου είναι επ' εμέ' διά τούτο με έχρισε' με απέστειλε δια να ευαγγελίζωμαι προς τους πτωχούς, διά να ιατρεύσω τους συντετριμμένους την καρδιάν, να κηρύξω προς τους αιχμαλώτους ελευθερίαν... ΣΗΜΕΡΟΝ εκπληρώθη η γραφή αυτή εις τα ΩΤΑ ΥΜΩΝ». (Λουκ. 4:18-21). Δηλαδή, για τους συμπατριώτες Του ο Χριστός αποκαλύφθηκε δημόσια εκείνη την ημέρα ότι είναι ο κεχρισμένος του Κυρίου, όχι ότι τότε χρίστηκε με Άγιο Πνεύμα.

Ο Πέτρος κηρύπτει: «ο Θεός έχρισε τον Ιησού με Πνεύμα Άγιο και δύναμιν» (Πράξ. 10:38). Ο Ησαΐας προφητεύει: «Και θέλει εξέλθει ράβδος εκ του κορμού του Ιεσσαΐ και κλάδος θέλει αναβή εκ των ριζών αυτού' και το πνεύμα του Κυρίου θέλει αναπαυθή επ' αυτόν, πνεύμα σοφίας και συνέσεως... πνεύμα δυνάμεως, γνώσεως... (11:1-2). Ο Ιησούς υπογραμμίζει: «τούτον (τον Υιόν του ανθρώπου) εσφράγισεν ο Πατήρ, ο Θεός» (Ιωάν. 6:27). Ο Χριστός στην επίγεια ζωή Του ήταν κεχρισμένος με Άγιο Πνεύμα, πότε ακριβώς (χρονικά) και πώς, είναι μυστήριο. Δεν ξεχνάμε ότι «υπέστρεψεν από τον Ιορδάνην πλήρης Πνεύματος Αγίου» (Λουκ. 4:1).

γ. Διακόνησε με το Άγιο Πνεύμα.

Ο Χριστός υπηρέτησε το ανθρώπινο γένος με το Άγιο Πνεύμα. Π.χ. έβγαλε τα δαιμόνια με το Πνεύμα του Θεού: «Αλλά εάν εγώ διά Πνεύματος Θεού εκβάλλω τα δαιμόνια άρα έφθασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού» (Μαθ. 12:28). Κινόταν με Άγιο Πνεύμα: «ο Ιησούς... εφέρετο διά του Πνεύμα-

τος εις την έρημον... επέστρεψεν εν δυνάμει του Πνεύματος εις την Γαλιλαίαν» (Λουκ. 4:1, 14).

δ. Σταυρώθηκε με το Άγιο Πνεύμα.

Το Άγιο Πνεύμα, που γέμιζε το Χριστό με δύναμη, (Λουκ. 4:14) συνέργησε στην ολοκλήρωση της διακονίας Του με την σταυρική θυσία: «ο Χριστός διά Πνεύματος του αιωνίου προσέφερεν εαυτόν άμωμον εις τον Θεόν...» (Εβρ. 9:14). Ναι, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος «...υπέφερεν σταυρόν καταφρονήσας την αισχύνην» (Εβρ. 12:2).

ε. Έδινε εντολές με το Άγιο Πνεύμα μέχρι την ανάληψή Του.

Μέχρι να αναληφθεί ο Χριστός, μετά την ανάστασή Του, έδινε εντολές με το Άγιο Πνεύμα στους δικούς Του: «Μέχρι της ημέρας κατά την οποίαν ανελήφθη, αφού διά Πνεύματος Αγίου έδωκεν εντολές εις τους αποστόλους» (Πράξ. 1:2).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Η επίγεια ζωή του Χριστού μέχρι να αναληφθεί ήταν συνυφασμένη, ενωμένη με το Άγιο Πνεύμα.

ΔΙΔΑΓΜΑ: Ο Χριστός, παρ' όλο που είναι Θεός, που ήρθε στη γη, «Θεός εφανερώθη εν σαρκί» αποτελεί για μας το τέλειο πρότυπο, το καλύτερο υπόδειγμα πνευματικού ανθρώπου για μίμηση. Όλοι οι άγιοι, οι προφύτες, οι απόστολοι, κάπου αστόχησαν, αμάρτησαν. Ο Ιησούς ποτέ. Γι αυτό λατρεύουμε ένα ζωντανό Θεό-τρισυπόστατο. Απομιμούμαστε έναν τέλειο άνθρωπο Χριστό. Δηλαδή, όπως γεννήθηκε ο Χριστός (ως άνθρωπος) από το Άγιο Πνεύμα, έτσι κι εμείς πρέπει να γεννηθούμε με το Άγιο Πνεύμα – να αναγεννηθούμε (Ιωάν. 3:3,5). Όπως ο Ιησούς «παραστάθηκε» στον Κύριο (Λουκ. 2:22-30) έτσι κι εμείς πρέπει να αφιερωθούμε στον Κύριο. Όπως ο Χριστός βαπτίστηκε στο νερό, χρίστηκε με Άγιο Πνεύμα, διακόνησε και σταυρώθηκε με το Άγιο Πνεύμα έτσι κι εμείς πρέπει, αφού αναγεννηθούμε, να βαπτιστούμε στο νερό, να χριστούμε με το Άγιο Πνεύμα και να Τον υπηρετήσουμε μέχρι θανάτου, μέχρι την ανάληψή μας με την εξουσία του Αγίου Πνεύματος.

21η Ερώτηση: Ποιος βαπτίζει με Άγιο Πνεύμα;

Ο Ιησούς Χριστός. Ο Ιωάννης ο Πρόδρομος διακήρυξε: «Εγώ μεν σας εβάπτισα εν ύδατι, αυτός δε (ο Χριστός) θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι αγίω...» (Μάρκ. 1:8, Λουκ. 3:16).

Χαράλαμπος Ι. Σιδηρόπουλος
Καβάλα

συνεχίζεται

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΚΑΤΕΡΙΝΗ

«Περάσαμε ένα καλοκαίρι γεμάτο... με πολλούς επισκέπτες στην εκκλησία και στο σπίτι. Είχαμε την ευκαιρία να βγούμε στην παραλία και να δώσουμε αρκετές βραδιές με τη νεολαία της εκκλησίας και άλλους νέους, τη μαρτυρία μας για το Χριστό. Ο Θεός μας ευλόγησε πλούσια. Ο Κύριος προσθέτει καινούργιες ψυχές στην εκκλησία και νιώθουμε μεγάλη χαρά στην καρδιά μας γι αυτό. Την πρώτη εβδομάδα του Σεπτεμβρίου είχαμε έκθεση βιβλίου και Αγίων Γραφών στην τοπική εμποροπανήγυρη. Πέρυσι από το πανηγύρι αυτό κερδήθηκε ένα ανδρόγυνο στον Κύριο. Ευχαριστούμε το Θεό για τις τέτοιου είδους αμοιβές Του στους κόπους μας στον αγρό Του. Είναι αυτό που η καρδιά μας επιθυμεί και ζητά απ' Αυτόν».

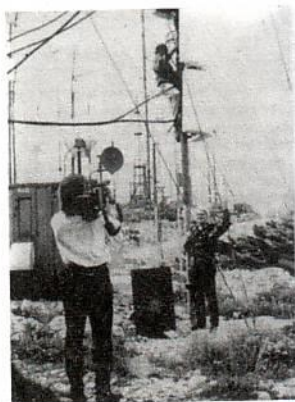
Ηλίας Χατζηλευθερίου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

22 Σεπτεμβρίου, 1991, μέρα χαράς και ευφροσύνης, μέρα ιστορική γιατί ένας ακόμη άθλος κερδήθηκε στο έργο του Κυρίου μας. Η πόλη μας απέκτησε Χριστιανική τηλεόραση. Το κανάλι Ελλάς 62 γιόρτασε τα γενέθλιά του στη συμπρωτεύουσά μας σήμερα και ευχαριστούμε τον Κύριο γι αυτό. Ο αδελφός Θανάσης Κατσιγιαννης, που είναι ο υπεύθυνος για το κανάλι Ελλάς 62 στην πατρίδα μας, ήταν στην εκκλησία της Θεσ/νίκης, Γκαρμπολά 5 και ανέπτυξε με λίγα λόγια το πως ο Θεός εργάστηκε για να ιδρυθεί το κανάλι αυτό στη χώρα μας.

Ο αδελφός Θ. Κατσιγιαννης με τον ιδρυτή του καναλιού T.B.N. Paul Crouch

Ο αδελφός Paul Crouch επάνω στον Υμητό απευθύνει χαιρετισμό στον Ελληνικό λαό

«Ήρθε ο καιρός να δουν οι Έλληνες τον Ιησού. Ήρθε ο καιρός να φύγουμε από την άμυνα και να μπούμε στην επίθεση. Πρέπει ο κόσμος να μάθει την αλήθεια και η αλήθεια είναι πως πρέπει να σωθούν οι άνθρωποι. Το κανάλι Ελλάς 62 ζητά ανθρώπους που θα το υποστηρίξουν, ανθρώπους που θα το υπερασπίσουν και θα το παρασταθούν με τις προσευχές τους και την οικονομική βοήθειά τους. Γίνε κι εσύ ένας συμπαραστάτης του καναλιού Ελλάς 62 με αυτούς τους τρόπους που αναφέραμε παραπάνω».

ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗ

22 Σεπτεμβρίου 1991 στο ξενοδοχείο ΚΑΨΗΣ της Θεσσαλονίκης, έγινε η έκτακτη ευαγγελιστική συνάθροιση με τον αδελφό Πέτρο Πρετόριος. Για πρώτη φορά στην ιστορία της εκκλησίας της Πεντηκοστής Ελλάδας έγινε παρόμοια συνάθροιση σε δημόσιο χώρο στη Θεσσαλονίκη. Πρώτη φορά η παρουσία του Κυρίου ή-

Σηγμές δοξολογίας

ταν τόσο ζωντανή! Αδελφοί από διάφορα μέρη της πατρίδας μας ήρθαν να απολαύσουν για μερικές ώρες κάτι το ασυνήθιστο, κάτι το πρωτόγνωρο και το απόλαυσαν. Η μάχη εναντίον του άρχοντα του κόσμου τούτου δόθηκε και νικητές ήταν τα παιδιά του Θεού. Όλοι οι ύμνοι που έψαλλαν τα διάφορα μουσικά συγκροτήματα και πλαισιώναν το ευαγγελιστικό πρόγραμμα, ήταν όλοι αγγιγμένοι από το Πνεύμα του Θεού γι αυτό και προετοίμασαν τις καρδιές αλλά και όλη την ατμόσφαιρα για το μήνυμα που θα ακολουθούσε. Στους έκτακτους ύμνους και σε όλο το μήνυμα του Ευαγγελίου ακουγόταν τα αυθόρμητα αμήν και τα αλληλούια του ακροατηρίου που ξεπερνούσε τα 1000 άτομα. Η αίθουσα, που χωρά μόνο 600 καρέκλες, μετατράπηκε για

τρεις ώρες σ' ένα κομμάτι ουρανού που για πολλά χρόνια θα θυμόμαστε όλοι. Δίνουμε τη δόξα στον Κύριο για όλα αυτά.

ΝΙΚΑΙΑ

Η εκκλησία μας αγωνίζεται τον «καλόν αγώνα της πίστεως». Μπορεί να είμαστε μια μικρή εκκλησία και αρκετά δοκιμασμένη, όμως πιστεύουμε σ' έναν μεγάλο Θεό που είναι μαζί μας και «δεν θα μας αφήσει ούτε θα μας εγκαταλείψει». Κάθε Σάββατο βγαίνουμε έξω και μοιράζουμε στις πλατείες και τους δρόμους φυλλάδια. Αυτές τις μέρες ετοιμάζουμε να εκδόσουμε ένα καινούριο φυλλάδιο που έκανε η εκκλησία μας. Το Κυριακό Σχολείο έκανε η εκκλησία μας. Το Καθώς και οι συμπροσευχές των γυναικών. Προσεύχεσθε ο Κύριος να ευλογήσει την κάθε προσπάθειά μας που γίνεται για τη δόξα Του και την πρόοδο του έργου.

Ελευθερία Τριανταφυλλίδου

ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

20 νέοι από διάφορα μέρη της Ελλάδας, γεμάτοι σφρίγος, ενθουσιασμό και αποφασιστικότητα να δώσουν τη μαρτυρία τους για το Χριστό, ξεκίνησαν για τα νησιά: Κρήτη, Κάρπαθο, Ρόδο. «Αι νήσοι θέλουσι προσμένει εμέ, ...λέει ο προφήτης Ησαΐας (51:56) κι εμείς ύστερα από πολύ προετοιμασία σε προσευχή και παραχώρηση του εαυτού μας στην υπηρεσία του Κυρίου, ανταποκριθήκαμε σ' αυτήν την προσμονή τους. Πρώτος σταθμός τα Χανιά. Με Χριστιανικά μηνύματα γραμμένα σε πλακάτ, με ύμνους στα χείλη και το ζωντανό Θεό στην καρδιά, ξεφυθήκαμε στους δρόμους, τα καταστήματα, τη Λαϊκή αγορά και προσκαλούσαμε τους ανθρώπους στις πλατείες και την τοπική εκκλησία για να 'ρθουν και ν' ακούσουν για τη σωτηρία που δίνει ο Χριστός. Στο πέρασμά μας ακούστηκαν πολλά χειροκροτήματα γιατί ίσως μια τέτοια πορεία ήταν κάτι πρωτοφανές γι αυτούς. Η ανταπόκριση ήταν πιο ικανοποιητική απ' αυτή που περιμέναμε. Πολλοί ήρθαν, άκουσαν και αρκετοί ενδιαφέρθηκαν να μάθουν περισσότερα.

Η επίσκεψή μας στις Αγροτικές φυλακές, εκεί όπου υπάρχουν πλάσματα του Θεού ταλαιπωρημένα και ξεχασμένα από τους δικούς τους, ήταν μια ιδιαίτερη ευλογία για τους κρατούμενους γιατί όπως διαπιστώσαμε από τη συμπερι-

Χανιά - Πορεία για το Χριστό

φορά τους απέναντί μας, τα λόγια μας τους είχαν αγγίξει και δε δίστασαν να μας το πουν με τα πολλά συγκαρπητήρια που μας έδιναν. Η δόξα ανήκει στον Κύριο.

Επόμενος σταθμός το **Ρέθυμνο**, όπου υψώθηκε και πάλι το όνομα του Θεού από διάφορα στόματα νέων στ' αδελφια μας εκεί.

Στο **Ηράκλειο** διασχίσαμε την πόλη κρατώντας πλακάτ με συνθήματα που ύψωναν το όνομα του Χριστού και οδηγούσαν τις ψυχές σ' Αυτόν. Στις φυλακές Αλικαρνασσοῦ σταθήκαμε πίσω απ' τα κάγκελα μαζί με τους ισοβίτες και συμμεριστήκαμε το Χριστό σα μόνη λύση στο αδιέξοδο της ζωής τους και το μόνο ελευθερωτή τους. Πολλοί ζήτησαν τις διευθύνσεις μας για να επικοινωνήσουν μαζί μας και να ρωτήσουν περισσότερο για Κείνον που «ελευθερώνει τους δεσμίους». Ο τόπος σείστηκε από τα χειροκροτήματά τους προς τον Ιησού Χριστό, όταν τους τονίστηκε ότι ο μόνος που ενδιαφέρεται για τους φυλακισμένους είναι ο Ιησούς.

Στην **Κάρπαθο** συναντήσαμε άτομα που διψάν και πεινάν για το Λόγο του Θεού και ζητάν ΚΑΠΟΙΟΣ να πάει να τους βοηθήσει. Προς το παρόν η εκκλησία της Ρόδου επιμελείται το έργο αυτό. Η ανάγκη όμως για μόνιμο εργάτη είναι μεγάλη, όπως μεγάλη είναι και η ανάγκη για κατάλληλο χώρο για συναθροίσεις. Ας προσευχόμαστε.

Τελευταίος σταθμός η **Ρόδος**. Με τον ίδιο ενθουσιασμό συνεχίσαμε να συμεριζόμαστε τα «καλά νέα» σε δρόμους, ιδρύματα (απροσαρμόστων παιδιών-γηροκομείο) και την τοπική εκκλησία. Σε όλη την εξόρμηση μοιράστηκαν πολλές Καινές Διαθήκες, εφημερίδες «Πνευματικά Νέα» και δώρα αγάπης στα ιδρύματα.

Ευχαριστούμε το Θεό που μας έδωσε μία φορά ακόμη την ευκαιρία να συμεριστούμε τις

ευλογίες Του στα νησιά που προσμένουν τον Κύριο.

Κορίνα Μπαλαμπανίδου
Αθήνα

47η ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Στις 24-26 Οκτωβρίου συνεδρίασαν τα μέλη της Συνόδου των Αποστολικών Εκκλησιών Πεντηκοστής Ελλάδας στο όμορφο νησί της Ρόδου. Η άσπρη οργάνωση, οι υπεράνθρωπες εκδηλώσεις αυτοθυσίας από μέρους της τοπικής εκκλησίας, θα μείνουν ζωντανές στη μνήμη όλων μας. Ένα τριήμερο γεμάτο αγάπη, φιλοξενία και αδελφοσύνη. Εκτός από τις διάφορες ευχάριστες ειδήσεις του πνευματικού έργου που αναφέρθηκαν, αναπτύχθηκαν και διάφορα πνευματικά θέματα, πολύ οικοδομητικά για όλους. Ο αδελφός Κ. Κούκουρας, ποιμένας της εκκλησίας Ρόδου, ανέπτυξε το θέμα: «Ίδρυση νέων εκκλησιών στην πατρίδα μας». Ο αδελφός Φ. Σιδηρόπουλος, ποιμένας της εκκλησίας Θεσσαλονίκης, το θέμα: «Αγιασμός στις εκκλησίες». Ο αδελφός Χ. Σιδηρόπουλος, ποιμένας της εκκλησίας Κα-

Σε μια φάση δοξολογίας

βάλας με τον διευθυντή του τηλεοπτικού καναλιού ΕΛΛΑΣ 62 αδ. Θανάση Κατσίγιαννη το θέμα: «Προσφορά και απαιτήσεις ποιμένα προς το ποιμνίο και ποιμνίου προς τον ποιμένα». Και ο αδελφός Ηλ. Χατζηελευθερίου, ποιμένας της εκκλησίας Κατερίνης το θέμα: «Στελέκωση νέων εργατών». Μετά το τέλος των εργασιών έγινε μια αποχαιρετιστήρια τελετή προς τιμή του ζεύγους Γ. Γκούμα που πρόκειται σε λίγο να φύγουν από την Ελλάδα. Θα είναι παράλειψη να μην αναφέρουμε στο σημείο αυτό για το πόσο εκτιμά το σώμα της Συνόδου τις υπηρεσίες των αδελφών μας που πρόσφεραν στο έργο της

Ελλάδας και στην ίδια τη Σύνοδο. Ιδιαίτερη χαρά και ευλογία έφερε ανάμεσά μας η επίσκεψη του αδελφού Δημήτρη Κοσπέτα, ποιμένα της Ελληνικής αδελφικής εκκλησίας της Νέας Υόρκης.

Γιάννης Ιορδανίδης
Καβάλα

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Στις 26-28 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε το Πανελλήνιο Χριστιανικό Συνέδριο Νέων στο όμορφο νησί της Ρόδου. Νέοι από όλη την Ελλάδα, περί τους 70, παραυρέθηκαν και χάρηκαν ευλογημένες στιγμές κοντά στη ζωντανή παρουσία του Κυρίου τις τρεις αυτές μέρες του συνεδρίου. Φωτισμένοι ομιλητές διδάζαν το Λόγο του Θεού και μίλησαν πάνω στα προβλήματα των νέων. Όλα έγιναν μέσα σε μια ατμόσφαιρα αγάπης που αντανακλούσε από τη χαρά που ο Κύριος δίνει μόνο. Ιδιαίτερη εντύπωση μας έκανε η συνάθροιση της Δευτέρας όταν όλοι μαζί πασμένοι χέρι-χέρι ψάλλαμε με κατάνυξη, δοξάζαμε το Θεό με χέρια υψωμένα και μάτια βουρκωμένα από δάκρυα χαράς γιατί νιώθαμε πολύ ζωντανή την παρουσία του Θεού μέσα μας. Το Σάββατο βράδυ ξεχυθήκαμε στους δρόμους και μοιράσαμε φυλλάδια. «Η εξόρμηση αυτή ήταν η πιο ευλογημένη που έχω δει ποτέ μου».

Ευγενία Βολονάκη
Ρόδος

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Κόμβος στη σύγχρονη ιστορία της Ευρώπης το συνέδριο αυτό. Ακούς και βλέπεις πρωτάκουστα πράγματα που σε κάνουν να θαυμάζεις τα μεγαλεία του Θεού. Φέτος το συνέδριο έγινε στη Σουηδία. Έκπληξη προξένησε σε όλους μας, συνάμα και βαθειά συγκίνηση η παρουσία της Αλβανίας στο πρόσωπο ενός νέου μόλις 20-25 χρόνων. Αντιπροσώπευσε την εκκλησία Πεντηκοστής στα Τίρανα που αριθμεί τα 70 μέλη. Ο εκπρόσωπος της Σοβιετικής Ένωσης είπε ότι αυτή τη στιγμή υπάρχουν 80.000 πιστοί στη Ρωσία και κάθε μέρα ανοίγουν καινούργιες εκκλησίες. Το 1% των Ρώσων έχει Καινή Διαθήκη και τη διαβάζει. Στη Ρουμανία, σύμφωνα με τα λόγια του εκπροσώπου της, υπήρχαν 793 εκκλησίες και μετά, που η χώρα βρήκε την ε-

λευθερία της, έγιναν 1450. Οι πιστοί έφτασαν τις 250.000. Γενικά το αίσθημα που επικρατούσε στο διάστημα του συνεδρίου αυτού ήταν ότι ο καιρός για μια επίσκεψη του Αγίου Πνεύματος της γηραιάς Ηπείρου έφτασε. Ο θερισμός είναι στα πρόθυρα. Τις Αποστολικές Εκκλησίες Πεντηκοστής της χώρας μας εκπροσώπησε ο γραμματέας της Συνόδου, αδελφός Φίλος Σιδηρόπουλος. Το συνέδριο αυτό έχει και το ευχάριστο να συναντάς νέα και παλιά πρόσωπα. Τα νέα πρόσωπα ήταν οι αντιπρόσωποι της Ραδιοφωνίας και της Τ.Β. που ζήτησαν τη συνεργασία μας και τα παλαιά ήταν μερικοί από τους συμμαθητές της Βιβλικής Σχολής που φοίτησα στην Αγγλία. Το Μάρτιο του 1992 θα γίνει ένα νέο Ευρωπαϊκό συνέδριο που θα λέγεται «ΝΕΑ ΕΥΡΩΠΗ» και στις 9 Σεπτεμβρίου του 1992 θα γίνει το 16ο Παγκόσμιο Συνέδριο Πεντηκοστής στο Όσλο της Νορβηγίας.

Φίλος Σιδηρόπουλος
Θεσσαλονίκη

ΜΕ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ

Ο αδελφός Μιχάλης Κούννας, ένας από τους πρωτεργάτες της Πεντηκοστής στην Ελλάδα, που εργάστηκε σκληρά στη μετάδοση των μεγάλων αληθειών του θαυμαστού σωτήριου έργου του Χριστού (Απομνημονεύματα Μιχαήλ Κ. Κούνα σελ. 21) αναχώρησε πρόσφατα σε ηλικία 101 ετών για τον Κύριο. Σε όλους τους συγγενείς και ιδιαίτερα στη σύζυγό του, αδελφή Παναγιώτα, ευχόμαστε ο Κύριος να τους παρηγορήσει. Η συμβολή του αδελφού μας στο έργο θα μείνει αξέχαστη και παραδειγματική.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στους νέους γονείς, Γιάννη και Άννα Ιορδανίδη ευχόμαστε ο Κύριος να ευλογήσει τη μικρή Σοφία που με τον ερχομό της έφερε μεγάλη χαρά στους γονείς της και με την αφιέρωσή της στον Κύριο την Κυριακή (1 Δεκεμβρίου) ευαγγελίστηκαν πολλές ψυχές στην Εκκλησία Καβάλας. Στα αδέρφια μας, Στέφανο και Μερσέντες Μαστροβασίλη, από τη Ρόδο, ευχόμαστε ο μικρός Σαμουήλ, που πρόσφατα αφιέρωσαν στον Κύριο, να γίνει ένας εκλεκτός εργάτης του Θεού όταν θα μεγαλώσει.

Αδέλφια,

Μόλις μπήκαμε στον **Καινούργιο Χρόνο, 1992**. Ο πρώτος μήνας κάθε χρονιάς είναι συνήθως μήνας **απολογισμού**, και μια αυτοεξέταση της προσωπικής μας ζωής σε σχέση με το Θεό δε θα έβλαπτε καθόλου. Άλλωστε η δήλωση που κάνει ο Παύλος «τα μεν οπίσω λησμονών εις δε τα έμπροσθεν επεκτεινόμενος, τρέχω...» σημαίνει απλά και μόνο πως τέτοιες **ανασκοπήσεις** τις έκανε συχνά ο απόστολος. Ποιο όμως ήταν το **πρότυπο** στο οποίο ήθελε να φτάσει ο Παύλος; «Διά να γνωρίσω αυτόν και την δύναμιν της ανάστασης αυτού, και την κοινωνίαν των παθημάτων αυτού, συμμορφούμενος με τον θάνατο αυτού» (Φιλ. 3:10). Όχι **απλά μια γνωριμία** με το Χριστό αλλά μια ζωή **συνυφασμένη και αφομοιωμένη** μαζί Του.

Όσο πιο πολύ γνωρίζουμε το Θεό τόσο πιο πολύ Του αγαπούμε. Κι όσο πιο πολύ Του αγαπούμε τόσο πιο πολύ Του γνωρίζουμε. Η προοδευτική ανοδική πορεία γνωριμίας μαζί Του ευρύνει τις διαστάσεις της εξάρτησής μας, της απόλαυσης, της εκτίμησής της προσωπικότητάς Του. Αν η γνωριμία μας γίνεται για να αποσπάσουμε κάποιο δώρο Του, είμαστε ιδιοτελείς και εγωϊστές. Αν όμως έχει προϋπόθεση την απόλαυση της παρουσίας Του και της κοινωνίας μαζί Του, τότε βρισκόμαστε στο στάδιο της στενότερης γνωριμίας. Και, ένας τέτοιος δεσμός έχει τα ανάλογα αποτελέσματα.

Είθε τον Καινούργιο Χρόνο να επιδιώξουμε **μια μεγαλύτερη γνωριμία με τον Αρχηγό και Τελειωτή της πίστης μας, τον Ιησού Χριστό μας.**

Η επιτροπή του περιοδικού
«Παράκλητος»

ΞΕΡΕΙΣ ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΟΥ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ;

Είσαι

ένα δέντρο πεφυτευμένο παρά τους ρύακας των υδάτων
ένας παράδεισος περιποτιζόμενος
ένας αετός που η δύναμή του ανανεώνεται
ένα πρόβατο της βοσκής του Θεού
ένας στύλος στο ναό του Θεού
ένας ναός του Αγίου Πνεύματος
ένα κλήμα της αμπέλου
ένα αγγελιοφόρος που φέρνει καλά νέα
ένας μάρτυρας του Χριστού
ένας φίλος του Ιησού
ένας βασιλικός ιερέας
ένας υπερνικητής
ένα τέκνο του Θεού
ένας κληρονόμος του Θεού

Ψαλ. 1:3
Ιερ. 31:12
Ησ. 40:31
Ψαλ. 79:13
Αποκ. 3:12
Α' Κορ. 6:19
Ιωάν. 15:5
Μάρ. 16:15
Πράξ. 1:8
Ιωάν. 15:15
Α' Πέτρ. 2:9
Ρωμ. 8:37
Ιωάν. 1:12
Ρωμ. 8:17

και

φως του κόσμου.
Όλα αυτά είναι λόγοι για να καυχηθείς;

Ματθ. 5:14

όχι

Όλα αυτά είμαστε κατά χάρη για να μη καυχηθεί κανείς.

